बालमोदिनी

नरकस्य राज्यपालत्वेन नियुक्तिः

◆ रामचन्द्रभट्टः, हुमनाबाद

डा० राजेन्द्रप्रसादमहोदयः सर्वैः भारतीयैः ज्ञातपूर्वः एव । सः यदा राष्ट्रपतिस्थानं समलङ्कृतवान् आसीत् तदा प्रवृत्ता घटना एषा ।

एकदा दिल्लीविश्वविद्यालयस्य समारम्भे भागम् अवहत् सः । समारम्भस्तु बहु उत्तमतया जातः । भोजनस्य अनन्तरं कश्चन विरामसमयः आसीत् तस्य । एतत् ज्ञातवन्तः बहवः छात्राः राजेन्द्रप्रसादमहोदयं परितः युगपत् उपस्थिताः । ते तं प्रार्थितवन्तः - ''भवतः हस्ताक्षरोपेतः आशीर्वादः अपेक्ष्यते अस्माभिः'' इति । राजेन्द्रप्रसादमहोदयः एतत् सहर्षम् अङ्गीकृतवान् । सः हस्ताक्षरकरणे उद्यतः अभवत् । एतत् अन्यैः अपि छात्रैः ज्ञातम् । तस्मात् ते अपि तत्र उपस्थिताः । अतः अचिरात् एव तत्र महान् सम्मर्दः एव जातः । राजेन्द्रप्रसादमहोदयः तु नेत्रे निमील्य इव स्थित्वा हस्ताङ्कनकरणे मग्नः आसीत् ।

कश्चन छात्रः तमेव किञ्चित्कालम् अपश्यत् । सः आसीत् अतिबुद्धिमान् । सः स्वस्य पुस्तकस्य उपरि 'मम सर्वकारः महता सन्तोषेण भवन्तं स्वर्गस्य राज्यपालत्वेन नियोजयति' इति लिखित्वा हस्ताक्षराय तत् पुस्तकं राजेन्द्रप्रसादमहोदयाय अयच्छत् । राजेन्द्रप्रसादमहोदयः तत्र लिखितम् अपश्यत् । ततः किमपि अवदन् सः क्षणाभ्यन्तरे एव वाक्यद्वयं लिखित्वा तत् पुस्तकं तस्मै छात्राय प्रत्यार्पयत् । छात्रः कुतूहलेन तत्र लिखितम् अपठत् । तत्र लिखितम् आसीत् - ''मम सर्वकारः स्वर्गस्य राज्यपालत्वेन भवतः नियोजनं महता सन्तोषेण अनुमन्येत एव । किन्तु खेदस्य विषयः नाम एतावता एव बहवः जनाः एतत् स्थानम् अपेक्षमाणाः तत्र उपस्थिताः सन्ति । अतः तत्र भवन्तं नियोजयितुं नार्हामः वयम् । तथापि अलं चिन्तया । भवन्तं वयं नरकस्य राज्यपालत्वेन नियोजयन्तः स्मः'' इति । तत्र लिखितस्य पठनात् तस्य छात्रस्य मुखं विवर्णं जातम् ।